

บรรณานุกรม

พระราชนิพนธ์

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า ๙. "เสรีภาพแห่งทะเล" กฎหมายทะเล. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา, 2510

ภาษาไทย

กมล สนิทเกษตริน. อธิปไตยของราชอาณาจักรตั้งเหนือทะเลอาณาเขต. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ภาค 2, ทางการทูต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ:
กระทรวงคมนาคม จัดพิมพ์ (โรเนียว), 2515

จารุอุดม เรื่องสุวรรณ. การแบ่งผลประโยชน์ระหว่างราชอาณาจักรตั้งกับบริษัทผู้ลงทุน. ไม่ปรากฏ
สถานที่พิมพ์ (โรเนียว), 2520

จิตติ คิงศกัทธิย์. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 1 ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
หางหุ้นส่วนจำกัดไทยพิทยา, 2506

จินดา เทียมเมธ. ชลสมบัติของไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โรเนียว),
2511

เจดีย์ง ไซเทียมวงศ์. "เขาเลี้ยงปลาซ่อนกันอย่างไร" วารสารการประมง. ปีที่ 28
เล่ม 2, 2518. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นุกุลกิจ, 2518

ถนอม เจริญลาภ น.ท. เส้นเขตแดนระหว่างประเทศในทะเล. ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์
(โรเนียว), 2520

เทพ เมนะเสวต คร. "ปัญหาการประมงของไทยภายใต้ลักษณะกฎหมายทะเลแนวใหม่".
ข่าวการประมง. ปีที่ 3 ฉบับที่ 10, 2520. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์,
2520

เทพ เมนะเศวต คร. "ปัญหาในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ" วารสารการประมง,
ปีที่ 26 เล่ม 3, 2516. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2516.

ธีรพันธ์ ภูคาสุวรรณ คร. "การใช้สัตว์น้ำปราบวัชพืช" วารสารการประมง, ปีที่ 27
เล่ม 2, 2517. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2517

นิเวศวิทยาของลำธารและแม่น้ำ. กรุงเทพฯ: กรมประมง
(โรเนียว), 2519

บัญญัติ สุชีวะ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2514

บุญเลิศ ชาติสุข. การศึกษาเกี่ยวกับผลผลิตจากการประมงที่ได้จากการสำรวจแหล่งประมง
ด้วยเครื่องมืออวนลากหน้าดินในอ่าวไทย โดยเรือสำรวจประมง 1 ในปี 2506 -
2508 ไม่ปรากฏโรงพิมพ์และปีที่พิมพ์

"มาเลี้ยงเต่ากันเถอะ" วารสารการประมง. ปีที่ 28 เล่ม 3, 2518.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2518

บุญ อินทร์พรชัย คร. "ลูกเสือและงานบำรุงพันธุ์ปลา" ข่าวประมง. ปีที่ 3 ฉบับที่ 4,
2519. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2519

"บทบรรณาธิการ" วารสารการประมง. ปีที่ 28 เล่ม 2, 2518.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2518

ประเทือง มหารักษ์กะ. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
2515

- ประสิทธิ์ เอกอรุ. "ประวัติของสถานีประมงชัยนาท" รายงานประจำปีของสถานีประมง
จังหวัดชัยนาท 2514. กรุงเทพฯ: กรมประมง (โรเนียว), 2514
- ประมุด สุวรรณสร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ศรีวิกรมชาติยศ, 2501
- เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต คร. "ปัญหาสถานะในทะเลชายฝั่งของไทย" ข่าวประมง ปีที่ 3
ฉบับที่ 10, 2520. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2520
- พรชัย สุนทรพันธ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2518
- พูนศักดิ์ แก้วนุกูล. "หมูน้ำหรือคูกอง" วารสารการประมง. ปีที่ 19 เล่ม 2, 2509.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นุกูลกิจ, 2509
- ไพโรจน์ พรหมานนท์ และ ทรงชัย สหวัชรินทร์. การเพาะเลี้ยงกุ้งก้ามกราม: เอกสารแนะนำ
ของกรมประมง กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นุกูลกิจ, 2516
- วรภักดีพิบูลย์, พระ. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบุคคล. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์วัชรินทร์, 2514
- วารี นาสกุล คร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์, 2518
- วิทย์ ชารชลาณุกิจ. คู่มือการเพาะเลี้ยงปลา พิมพ์ครั้งที่ 5 ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์
(โรเนียว), 2517
- "ความต้องการสถานะแวดล้อมเพื่อการวางไข่ของแม่ปลา" วารสาร
การประมง. ปีที่ 28 เล่ม 2, 2518. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นุกูลกิจ, 2518

สมนึก อองเอิบ. การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2518

สมศักดิ์ สิงห์พันธุ์ คร. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา เล่ม 4 ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา, 2515

สันต์ บัญกุล. การประมงอวนลากในประเทศไทย. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วปอ. รุ. 9
ไม่ปรากฏสถานที่และปีที่พิมพ์ (โรเนียว).

สว่าง เจริญผล น.ท. การประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล. กรุงเทพฯ:
กรมประมง (โรเนียว), 2520

สุข เปรมาวิน พลโท. กฎหมายระหว่างประเทศ เล่มหนึ่ง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2513

สุธรรม อารีกุล และ ฉิศ กীরติบุตร. พิษของยาฆ่าแมลงที่มีต่อปลาในน้ำจืด. เอกสาร
วิชาการ ฉบับที่ 20 แผนกกีฏวิทยาและโรคพืช มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
กรุงเทพฯ: ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์

เสนีย์ ปราโมช, ม.ร.ว. กฎหมายลักษณะทรัพย์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชัยฤทธิ, 2497

สำรอง เสวตเศรณี. ประวัติกระทรวงเกษตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ -
นายกรัฐมนตรี, 2509

อาภรณ์ นารัตติกุล. ประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2509. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรศาสตร์,
2518

อุกฤษ มงคลนาวิน. ประวัติศาสตร์กฎหมายสากล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทพิช จำกัด,
2513

อรุพันธ์ บุญประกอบ. "ประชากรของปลาตู้ในอ่าวไทย" วารสารการประมง. ปีที่ 25
เล่ม 3, 2515. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2515

"การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับความคดของไขปลาตู้ - ลัง ในอ่าวไทย"
รายงานประจำปี งานอนุรักษ์ปลาฉลามน้ำ 2509 - 2510. กรุงเทพฯ: กรมประมง
(โรเนียว), 2510

ไม่ปรากฏผู้ประพันธ์

"บทบรรณาธิการ" วารสารการประมง. ปีที่ 25 เล่ม 3, 2515. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2515

ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คำทรงธรรม, 2511

ลัทธิธรรมนิยมต่าง ๆ ฉบับหอสมุดแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คลัง -
วิทยา, 2506

สถิติการประมงของประเทศไทย 2518 กรุงเทพฯ: กรมประมง กระทรวง-
เกษตรและสหกรณ์, (โรเนียว), 2518

สมุดคู่มือเกี่ยวกับประกาศและระเบียบการประมง. กรุงเทพฯ: กรมประมง
โรงพิมพ์กระต่ายไทย, 2512

เอกสารคำแนะนำเรื่องการตรวจชนิดและลักษณะของปลาที่ถูกระเบิดของ
กรมประมง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2514

งานแปล

ศิษฏการภักดี, คุณหญิง. และ วิภา จักรพันธ์. เงามดขู. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2517

ปรีชา เขียวเจริญ. "การใช้โคตินในการเบื้อปลา" วารสารการประมง. ปีที่ 24 เล่ม 2,
2514. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บุญถกิจ, 2514

สุชาติพิทย์ อินทร. นิเวศน์วิทยาและการพัฒนาทรัพยากรในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้.
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พรพากย์พินิจ, 2517

พระราชบัญญัติ

เสถียร วิชัยลักษณ์. ประชุมกฎหมายประจำศก เล่ม 18, 2478. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 เคลิเมล, 2485

2496

พระราชบัญญัติรักษาคลอง ร.ศ. 121. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิติเวช,

พระราชบัญญัติชลประทานหลวง 2485. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิติเวช,

2511

พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ 2505. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์นิติเวช, 2514

พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ 2456. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ -

นิติเวช, 2518

ราชกิจจานุเบกษา

เล่มที่ 56	ตอนที่ 41	30 กันยายน	2482
เล่มที่ 64	ตอนที่ 3	14 เมษายน	2490
เล่มที่ 70	ตอนที่ 57	8 กันยายน	2496
เล่มที่ 70	ตอนที่ 61	29 กันยายน	2496
เล่มที่ 70	ตอนที่ 76	8 ธันวาคม	2496
เล่มที่ 75	ตอนที่ 72	16 กันยายน	2501
เล่มที่ 76	ตอนที่ 6	11 มกราคม	2502
เล่มที่ 81	ตอนที่ 27	21 มีนาคม	2507
เล่มที่ 84	ตอนที่ 37	7 มีนาคม	2510

เล่มที่ 84 ตอนที่ 29	31 ธันวาคม	2510
เล่มที่ 87 ตอนที่ 27	30 มีนาคม	2513
เล่มที่ 87 ตอนที่ 93	7 ตุลาคม	2513
เล่มที่ 88 ตอนที่ 43	22 เมษายน	2514
เล่มที่ 89 ตอนที่ 47	24 มีนาคม	2515
เล่มที่ 90 ตอนที่ 119	4 พฤศจิกายน	2516

อนุสัญญาภาษาไทย

คำแปลอนุสัญญาระหว่างประเทศสยามกับฝรั่งเศสเกี่ยวกับการกำหนดเขตแดนและการประมงในแม่น้ำโขง ค.ศ. 1927 (โรเนียว) ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์

คำแปลอนุสัญญากรุงเจนีวา ค.ศ. 1958 (โรเนียว) ไม่ปรากฏสถานที่พิมพ์

ภาษาอังกฤษ

Calisor, Charles H. America's Natural Resources. 2nd edition, New York: Columbia University Press, 1957.

Coyle, David. Conservation. New York: New Brunswick, Rutgers University, 1957.

Fort, R.S. and Others. Fishery Management. London: Faber and Faber Inc., 1961.

Friedmann, Wolfgang. The Future of The Oceans. New York: Gorge Braziller Inc., 1971.

George, A. and Others. Fishery Science. It methods and application.
London: John wiley and sons, 1953.

Lonsdale, B.J. and Others. Conservation Concern for Tomorrow.
New York: California State Department of Education, 1954.

Russel, E.S. "Some Theoretical Consideration on the Over Fishing
Problems." Journal du Conseil. Vol. 6, No.1, London:
Oceana Publication Inc., 1953.

Stevenson, John R. "U.S. Defines Position on 200 mile Economic
Zone At Conference on The Law of The Seas", New York:
Stat Department Bulletin, August 5, 1974.

Swartranber, Sayne A. The Three Miles Limit of Territorial Seas.
New York: U.S. Naval Institute Press, 1972.

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการประมง

กฎหมายการประมงเกาหลี	<u>Fisheries Code 1967.</u> Seoul: Office of Fisheries Republic of Korea., 1967.
กฎหมายการประมงเคนยา	<u>Laws of Kenya.</u> Revised Edition, Nairobi: Government printer, 1970
กฎหมายการประมงจีน	<u>ข้อ เจริญ หวก มั่นถก ปีที่ 59 (1970).</u> ไม่ปรากฏสถานที่ และปีพิมพ์
กฎหมายประมงนอร์เวย์	<u>Norwegian Fisheries Legislation.</u> (Copy) No place & No publisher.
กฎหมายประมงเนเธอร์แลนด์	<u>Food and Agrigultural Legislation.</u> Vol.XIII No. 2, XVI/3, Rome: F.A.O. press. 1963.

- กฎหมายการประมงพม่า The Fisheries Act Contents of Burma. (Copy)
No place & No publisher.
- กฎหมายการประมงฟิลิปปินส์ Malacanang Manila Presidential Decree.No.704.
(Copy) No place & No publisher.
- กฎหมายการประมงมาเลเซีย Fisheries Act(No. 8 of 1963.) Kuala Lumpur:
Department of Fisheries, 1972.
- กฎหมายความมั่นคงมาเลเซีย Internal Security Act 1960. Kuala Lumpur:
Government printer, 1972.
- กฎหมายการประมงศรีลังกา Government of Ceylon Legislative Enactments
Fisheries ordinance 1956. (Revision. 1960)
Colombo:Government printer, 1965.
- กฎหมายการประมงสิงคโปร์ Republic of Singapore Chapter 294. (Edition
of 1970) Singapore: Government printer, 1970
- กฎหมายการประมงออสเตรเลีย The Commonwealth of Australia Fisheries Act
1952 - 1968. Sidney: Government printer, 1968.
- กฎหมายการประมงอังกฤษ Halsbury's Statutes of England. 3rd edition,
Vol. 13. London: Halsbury's Inc., 1969.
- อนุสัญญาภาษาอังกฤษ
Text of The Declaration of Santo Domingo (Document A/AC 138/80)
No place & No publisher.
Revised Single Negotiating Text. Part 2 Art. 44,(3rd U.N. Conference
on the Law of the Seas.) No place & No publisher.

ที่ รธ ๐๐๐๒/๕๑๑๘

สำนักพระราชเลขาธิการ

14 พฤษภาคม ๒๕๒๐

เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระบรมฉายาลักษณ์และภาพถ่ายลงพิมพ์ในวิทยานิตย

เวียน นายวีรธรรม เนียมน้ำเพชร

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๐

ตามที่ท่านขอให้ทำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต
เชิญพระบรมฉายาลักษณ์และภาพถ่าย ตามตัวอย่างที่แนบไป ลงพิมพ์ในวิทยานิตย เรื่อง "การอนุรักษ์
ทรัพยากรสัตว์น้ำตามกฎหมายประมงของประเทศไทย" เพื่อนำเสนอบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย และเพื่อเป็นหลักฐานทางวิชาการด้วย ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ให้ความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว พระราชทาน
พระบรมราชานุญาต

(หม่อมหลวงทวีสันต์ อคาวลัย)

ราชเลขาธิการ

กองการในพระองค์

โทร. ๒๒๑๑๔๑ - ๕ คอ ๑๔, ๒๐ และ ๒๑

ภาคผนวก ก-๒

(สำเนา)

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

27 เมษายน 2520

เรื่อง ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ลงในวิทยานิพนธ์

กราบเรียน ราชเลขาธิการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาภาพถ่าย 2 ชุด

ด้วยปรากฏว่าในการค้นคว้าเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำตามกฎหมายประมงของประเทศไทย" เพื่อนำเสนอบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ข้าพเจ้าพบว่าสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงสงขลานครินทร์ เป็นผู้ทรงพระคุณอันยิ่งใหญ่ต่อประชาชนชาวไทย โดยพระองค์ได้ทรงสละพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จัดส่งนักเรียนไทยไปศึกษาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในต่างประเทศ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานปลานิลให้กรมประมง สำหรับนำไปแจกจ่ายให้แก่เกษตรกรของพระองค์ นับได้ว่าพระองค์ได้ทรงเจริญความรอยพระยุคลบาทแห่งสมเด็จพระราชาธิบดี อีกสักหนึ่งด้วย

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาเพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตอัญเชิญพระบรมฉายาลักษณ์ของทั้งสองพระองค์ ความตัวอย่างที่ได้แนบมานี้ลงในวิทยานิพนธ์เรื่อง "การอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำตามกฎหมายประมงของประเทศไทย" เพื่อเป็นหลักฐานทางวิชาการ ด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง ทั้งนี้ การจะควรประการใดสุดแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) วีรธรรม เนียมมน้ำเพชร

(นายวีรธรรม เนียมมน้ำเพชร)

ภาคผนวก ข.1

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง อ่าวไทยตอนใน

คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรประกาศยืนยันสถานภาพของอ่าวไทยตอนในให้ทราบทั่วกันว่า อ่าวไทยตอนในเหนือเส้นฐานจากจุดที่หนึ่ง ณ แหลมบ้านช่องแสมสาร ละติจูด $12^{\circ} - 35' - 45''$ เหนือ ลองจิจูด $100^{\circ} - 57' - 45''$ ตะวันออก ตามเส้นขนานละติจูดไปทางทิศตะวันตกถึงจุดที่สอง ณ ฝั่งทะเลตรงข้าม ละติจูด $12^{\circ} - 35' - 45''$ เหนือ ลองจิจูด $99^{\circ} - 57' - 30''$ ตะวันออก เป็นอ่าวประวัติศาสตร์ และน่านน้ำเหนือเส้นฐานดังกล่าวนี้ เป็นน่านน้ำภายในของประเทศไทย

ประเทศไทยได้ยึดถือเช่นนี้ตลอดมาชั่วนานแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2502

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 76 ตอนที่ 91 วันที่ 26 กันยายน 2502)

ภาคผนวก ข.2

ประกาศ

กำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของประเทศไทย

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่ประเทศไทยได้ยึดถือตลอดมาว่า อำนาจอธิปไตยของประเทศไทยขยาย
ต่อออกไปจากอาณาเขตพื้นดินและน่านน้ำภายใน จนถึงแนวทะเลประชิดชายฝั่ง ซึ่ง
เรียกว่าทะเลอาณาเขต รวมตลอดถึงหวงอากาศเหนือทะเลอาณาเขต พื้นท้องทะเล
และแผ่นดินใต้อันพื้นท้องทะเลของทะเลอาณาเขต

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตชายฝั่ง

ฉะนั้น จึงกำหนดความกว้างของทะเลอาณาเขตของประเทศไทยเป็นระยะ
สิบสองไมล์ทะเล โดยวัดจากเส้นฐานที่ใช้สำหรับวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต

ประกาศ ณ วันที่ 6 ตุลาคม พุทธศักราช 2509 เป็นปีที่ 21 ใน
รัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 83 ตอนที่ 92 หน้า 703 ลง 18 ต.ค. 09)

ภาคผนวก ข.3

ประกาศ

กำหนดเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยค้ำอ่าวไทย

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า
เพื่อความมุ่งประสงค์ในการใช้สิทธิอธิปไตยของประเทศไทยในการสำรวจและ
การแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติในอ่าวไทย จึงกำหนดให้เขตไหล่ทวีปตาม
แผนที่และพิกัดภูมิศาสตร์ของแต่ละจุดที่ประกอบเป็นเขตไหล่ทวีปของไทยซึ่งแนบท้ายประ
การสนี้เป็นเขตไหล่ทวีปของประเทศไทยค้ำอ่าวไทย

ในการกำหนดเขตไหล่ทวีปนี้ ได้ยึดถือมูลฐานแห่งสิทธิตามหลักกฎหมายระหว่าง
ประเทศอันเป็นที่ยอมรับนับถือกันทั่วไป และตามอนุสัญญาว่าด้วยไหล่ทวีป ซึ่งกระทำ ณ กรุง
เจนีวา ลงวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1958 และประเทศไทยได้ให้สัตยาบันไว้แล้ว เมื่อ
วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2511

แผนที่และจุดต่อเนื่องที่กำหนดพิกัดภูมิศาสตร์ตามประกาศนี้เพื่อแสดงแนวทั่วไปของ
เส้นกำหนดไหล่ทวีป สำหรับสิทธิอธิปไตยในส่วนที่เป็นทะเลอาณาเขตซึ่งต่อเนื่องกับทะเล
อาณาเขตของประเทศใกล้เคียง อันจะถือเป็นจุดเริ่มของเส้นแบ่งเขตไหล่ทวีปนั้นจะ
เป็นไปตามที่จะได้ตกลงกัน โดยยึดถือมูลฐานแห่งบทบัญญัติของอนุสัญญาว่าด้วยทะเล อา
ณาเขตและเขตต่อเนื่อง ซึ่งกระทำ ณ กรุงเจนีวา ลงวันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1958

ประกาศ ณ วันที่ 18 พฤษภาคม พุทธศักราช 2516 เป็นปีที่ 28 ในรัชกาลปัจจุบัน
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

(ฉบับพิเศษ หน้า 2 เล่ม 90 ตอนที่ 60 ราชกิจจานุเบกษา 1 มิถุนายน 2516)

ภาคผนวก ค.

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 โหยงเลิก

(1) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำรัตนโกสินทร ศก 120

(2) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120

(3) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. 120

(4) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120

(5) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2472

(6) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ

ศักราช 2477

(7) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479

(8) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2481

(9) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(1) "สัตว์น้ำ" หมายความว่าปลา เต่า กระ กุ้ง ปู แมงดา สัตว์น้ำจำพวกเลื้อยคลาน รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำเหล่านั้นทุกชนิด สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำ

ภาคผนวก ค. 2

จำพวกหอย รวมทั้งเปลือกหอยและมุก สัตว์น้ำจำพวกปลิงทะเล จำพวกฟองน้ำ และ
จำพวกสาหร่ายทะเล และหมายความรวมถึงสัตว์อื่นที่อาศัยอยู่ในน้ำ และพันธุ์ไม้น้ำ
อื่น ๆ ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ

(2) "ทำการประมง" หมายความว่า จับ ตัก ลอ ทำอันตราย ฉ่า หรือ
เก็บ สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

(3) "เครื่องมือทำการประมง" หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้
เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อาวุธ เสา หลัก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง

(4) "เรือ" หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

(5) "ที่จับสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขัง หรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ
ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหากแห้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
รวมทั้งป่าไม้ และพื้นดินซึ่งน้ำท่วมในฤดูน้ำ ไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
หรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใด ซึ่งประเทศ
ไทยใช้อยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้น ปรากฏ
โดยทั่วไป ว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมาย
ระหว่างประเทศหรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด

(6) "บอกล่อสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่ล่อสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการ
ประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(7) "บอเลี้ยงสัตว์น้ำ" หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

(8) "ประทານบัตร" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออก
ให้บุคคลผู้ประมุขได้ ให้มีสิทธิทำการประมงในที่วาประมุข

(9) "ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่

ภาคผนวก ค. 3

บุคคลได้ใช้ทำการประมง หรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในใบอนุญาต

(10) "อาชญาบัตร" หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

(11) "ผู้รับอนุญาต" หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ใดรับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(12) "เครื่องมือประจำที่" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธี ลงหลักปัก ผูก ชิง รั้ง ถวง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการ ประมง

(13) "เครื่องมือในพิภต" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง

(14) "เครื่องมือนอกพิภต" หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิภต

(15) "สถิติการประมง" หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลผลิตสัตว์ สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(16) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการประจำจังหวัด และ นายอำเภอท้องที่ พนักงานประมง และผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(17) "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

(18) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราช บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตรา อากาศ และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการ

ภาคผนวก ค. 4

อื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1
ที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา 6 บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น 4 ประเภท คือ

- (1) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (2) ที่วาประมุข
- (3) ที่อนุญาต
- (4) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 7 ในคณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศ
กำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่า เขาอยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์
ที่วาประมุขหรือที่อนุญาต

ที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้มีประกาศตามในวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สาธารณ
ประโยชน์

มาตรา 8 ที่รักษาพืชพันธุ์คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอาราม หรือ
ปูชนียสถานหรือติดกับเขตสถานที่ดังกล่าวแล้ว บริเวณประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย
หรือท่านบหรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา 9 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษา
พืชพันธุ์เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา 10 ที่วาประมุข คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลวาประมุขผู้ชก
ทำการประมง และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ภาคผนวก ก. 5

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมุذنัน จะต้องไม่อยู่ในเขต
ชลประทานหลวง หรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา 11 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่า
ประมุذنัน เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำประมงในที่ว่าประมุذنัน เฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำ
ได้แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนดโดยอนุมัติ
รัฐมนตรี

มาตรา 12 ที่อนุญาต คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือ
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และรวมตลอดถึงบ่อล่อสัตว์น้ำ

มาตรา 13 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต
เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 14 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำ ในที่สาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่คินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลขุดหรือสร้างบ่อล่อสัตว์น้ำได้ แต่
ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา 15 ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดโคมไฟและเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัย
ของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการ
ประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ต้อง

ภาคผนวก ค. 6

ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในมาตรา 17 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล ที่อนุญาตซึ่งมีไซท์ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์ หรือปลุกบัว ชาว ป่อ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เขื่อนวนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด"

ความในมาตรา 18 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล ที่อนุญาตซึ่งมีไซท์ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์ หรือบอลลอสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เขื่อนวนั้นแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด"

ความในมาตรา 19 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 1 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม 89 ตอนที่ 47 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีเนมา วางยาเบื่อเมา หรือทิ้งวัตถุใด ๆ ในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่การทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทำการนั้น ๆ เพื่อกำจัดศัตรูหรือโรคของสัตว์น้ำในที่เลี้ยงสัตว์น้ำของตน"

ภาคผนวก ค. 7

ความในมาตรา 20 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 2 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 47 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี"

ความในมาตรา 20 ทวิ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 47 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมิไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรูว่าใครมาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20"

มาตรา 21 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใด ตัดตั้ง วาง หรือ สร้าง เชื้อน ทำนบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกางกัน ท่างเคินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการ เช่นวานั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันได ปลาโจน หรือเครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

ภาคผนวก ก. 8

หมวด 2

บอเลียงสัตว์น้ำ

มาตรา 23 ห้ามมิให้บุคคลใด ซุกหรือสร้างบอเลียงสัตว์น้ำในที่สาธารณะสมบัติ
ของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต
มาตรา 24 การทำการประมงในบอเลียงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาต และไม่
ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 3

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา 25 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง
การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำตามที่จะได้มีพระราช -
กฤษฎีกา ระบุไว้ในท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นว่านี้
มาขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนดำเนินการเช่นว่านั้น โดยให้เสียค่า
ธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของหรือผู้
ครอบครองเครื่องมือทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดในท้องที่ใด ๆ จดทะเบียนเครื่องมือไว้
ในครอบครอง ซึ่งเครื่องมือนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 เมื่อมีกรณีจำเป็นแก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดย
อนุมัติรัฐมนตรี ข้าราชการประจำจังหวัด อาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือระงับ
รายใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้อง
เพิกถอน

มาตรา 28 บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการประมงใดต่อเมื่อได้รับ

ภาคผนวก ค. 9

อาชญาบัตรระบุชื่อบุคคลนั้นและเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องให้รับอาชญาบัตร สำหรับเครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

มาตรา 29 เครื่องมือในพิภพซึ่งได้รับอาชญาบัตรในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใดประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสูงกว่า จะต้องเสียอากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา 30 บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาต และเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมูล ให้ถือว่าเป็นเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาต รายตัวบุคคลใด ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา 31 ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่สาธารณประโยชน์ ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 32 รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะภายในเขตท้องที่ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดใดดังต่อไปนี้

(1) กำหนดขนาดตาและระยะของเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาดชนิด จำนวนและส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ที่จับสัตว์น้ำ

(2) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด

(3) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ทางกันเพียงใด

- (4) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ
- (5) กำหนดกฎปลาที่มีไซและวางไซเลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้ไซและกำหนดวิธีทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูคั้งกลาว
- (6) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง

(7) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเค็ดชขาด

มาตรา 33 การโอนประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรและการออกใบแทนเอกสารเช่นว่านั้น และการสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นอายุ มิให้ถือว่าทำการประมงหรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะแจ้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะไ้ประกาศกำหนดเขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 35 ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตรติดตัวไปด้วยเสมอ ในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของตรวจ

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค้างเงินอากรที่เกี่ยวข้องกับประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรนั้นเสียก็ได้

มาตรา 37 ในขณะที่ใด หรือในท้องที่ใดยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากร ให้
ประกาศยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 38 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด
หรือคืนอากรค่าประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่
จะเห็นสมควร

มาตรา 39 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาต
ให้ย่นเวลาชำระเงินอากรใดตามที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียคอกเบี้ยร้อยละสิบต่อปีของ
เงินอากร และเงินคอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา 40 ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
การดังต่อไปนี้

(1) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตนำเงินอากรที่ค้างมาชำระ
ภายในเวลาตามที่เห็นสมควร

(2) เมื่อใดดำเนินการตามอนุมาตรา (1) แล้ว ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่
พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้หยุดทำการประมง

(3) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน
หรือจัดการเรียกโรงใหญ่ค่าประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการ
ขายทอดตลาดให้คิดชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบ เหลือ
เท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี

มาตรา 41 เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการ
ขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาต แต่พอคุ้มกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่าย
ในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา 42 ประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตาม

มาตรา 36 นั้น อาการที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา 43 กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม

มาตรา 44 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 43 เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากร โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมง ตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา 45 ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบ หรือกำหนดที่ตั้ง เครื่องมือประจำที่ให้แก่ผู้ขออนุญาตใช้เครื่องมือ ใหญ่ขออนุญาตจับหาพาหนะรับและส่ง พนักงานเจ้าหน้าที่หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและจ่ายจริง ตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา 46 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประทานบัตร ขออนุญาตและ อาชญาบัตรไม่ยอมออกเอกสาร เช่นว่านั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรี ได้โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงาน เช่นว่านั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงาน เช่นว่านั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของ รัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

หมวด 4

สถิติการประมง

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้อง ที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 48 เมื่อได้มีประกาศตามความในมาตรา 47 แล้ว อธิบดีอาจขอให้

ภาคผนวก ค. 13

ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำ ส่งรายการขอความจำนวนเกี่ยวกับสัตว์นั้นได้

มาตรา 49 คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการ ผู้จัดการหรือผู้แทน และให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา 50 บุคคลซึ่งได้รับคำขอตามมาตรา 48 ต้องกรอกคำตอบลงในแบบ พิมพ์แสดงรายการขอความ จำนวนตามที่ระบุเห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่น ตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา 51 ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้ มีอำนาจเข้าในสถานที่ทำการของผู้ รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบจด ข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมงและให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอ หรือผู้แทน ตอบคำถาม อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด 5

การควบคุม

มาตรา 52 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศ ห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาต หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

ความในมาตรา 53 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชกำหนดแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513 คัดจากราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 87 ตอนที่ 27 วันที่ 30 มีนาคม 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใด ตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

บุคคลใดมีสัตว์น้ำดังกล่าวไว้ในความครอบครองในวันที่พระราชกฤษฎีกาออก ตามความในวรรคหนึ่งเริ่มใช้บังคับ โดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ รัฐมนตรี

มีอำนาจประกาศให้นำสัตว์น้ำนั้นส่งมอบต่อเจ้าพนักงานกรมประมง กระทรวงเกษตร
ภายในกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่รัฐมนตรีประกาศ ในการนี้ให้กรมประมงพิจารณาค่าสัตว์น้ำ
ดังกล่าวตามสมควรให้แก่อนำส่งมอบ"

(ได้มีพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดดังกล่าวแล้ว ราชกิจจานุเบกษา
เล่ม 87 ตอนที่ 93 วันที่ 7 ตุลาคม 2513)

มาตรา 54 ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา
เข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 55 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราช
กฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่

มาตรา 56 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ
หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจการทำการประมง เครื่องมือทำการ
ประมง สัตว์น้ำ หลักฐานบัญชีและเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาต
ต้องอำนวยความสะดวกและชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา 57 เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมี
เหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับกุมผู้นั้นพร้อม
ด้วยเรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อคำ
เนิ่นการตามกฎหมาย

มาตรา 58 ให้ศาลลงประจําจำคุกมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือถอน
เครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งใดกระทำโดยฝ่า
ฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประจําห้ามหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว บรรดาที่เป็นของผู้
รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวแล้ว ให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

ภาคผนวก ค. 15

มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการรื้อถอนทำลาย หรือยึด เครื่องมือซึ่งตั้งอยู่ในที่จับส้วมน้ำ โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ใน มาตรา 58 ในกรณีที่ได้รับคำสั่งไม่ให้รื้อถอนไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวให้ผู้นับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา 60 การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลาง จังหวัดประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรค 2 มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 มาตรา 52 หรือมาตรา 53 มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ความในมาตรา 62 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 และถูกเพิ่มโดยมาตรา 8 และมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา 62 เดิม กับเพิ่มความเป็นมาตรา 62 ทวิ และมาตรา 62 ทรี แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ตามลำดับ

"มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 ถึงมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ"

"ความในมาตรา 62 ทวิ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 4 แห่ง ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 47 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน"

"มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท"

"มาตรา 62 ตริ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา 63 บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา 25 หรือมาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมงซึ่งต้องมีอาชญาบัตร ตามพระราชบัญญัติโดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากร เพิ่มเติมตามมาตรา 29 มีความผิดต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากร

มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา 32 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 66 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 35 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 67 บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 50 หรือ 51 หรือมาตรา 56 ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นว่านั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา 68 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่งตามมาตรา 58 มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

ความในมาตรา 69 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 5 แห่งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 47 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำผิดความผิดหรือได้มาโดยการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถาเป็นการกระทำผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น"

มาตรา 70 เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา 32 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำให้ศาลริบเครื่องมืออันเสีย

มาตรา 71 ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา 59 ในกรณีที่ศาลลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา 18 แห่งกฎหมายลักษณะอาญาโดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา 72 บุคคลใดทำสาย ถอดถอน หรือทำให้โคมไฟเครื่องหมายหลักเขตแดนประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุบสลาย หรือเสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ภาคผนวก ก. 18

บทเฉพาะกาล

มาตรา 73 ในกรณีที่ให้มีประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประกาศที่ออกตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานมนตรี อธิบดีมนตรี และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานมนตรี อธิบดีมนตรี และใบอนุญาต ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี และให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานมนตรี อธิบดีมนตรี และใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ นามสกุล: นายวีรธรรม เนียมน้ำเพชร

วุฒิการศึกษา: นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2507
 สมัครเข้าเป็นนิสิตชั้นปริญญาโทนิติศาสตรมหาบัณฑิต 2515

ตำแหน่ง: นิติกร 5 หัวหน้างานนิติการ

สถานที่ทำงาน: กองคุ้มครองและส่งเสริม กรมประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย